

"אָז יְהִי" - אַז אֶלְאָזְרָךְ

נסתר קרכור, י"ג, ז"ה

אשר אנכי מצור היום על לבך מכאן אתה
למר שבל הפרשה צולה צויכה כוונה אמר
רבה בר בר חנה אמר ר' יודן הלכה כ"ע
אייא רמנני לה אהא רהניא^{*} הזכיר את
שמען ציריך שכיוון את לבו ר' אהא משפט
ר' והורה אמר כיון שכיוון לבו בפתק
ראשון שב אינו ציריך אמר רבה בר בר חנה
אמר ר' יודן הלכה כ"ר אהא אמר משפט
שלום לכל אדם אליו בין הפרקם בין ברכה ראשונה לשניה בין שנייה
לשמען בין שמען בינו והזה אם שמען ליאמר בין ויאמר
לאמת ויציב ר' תורה אומר בין לאמת ויציב לא יפסיק אמר ר' הוישע
בן קרחת^{*} למתה קדמתה פרשות שמען לוויה אם שמען כל עלי עלי^ב
מלכות שנים תחללה ואדרך מקבל עלי עלי משפט והזה אם שמען ליאמר
שהזה אם שמען נהוג בין ביום ובין בללה יוזמא אין נהוג אלא ביום בלבד:
גמ' ש"ט ממצות צירכות כוונה מאין כוון לבו לקורת לקוות והוא קרי
בקרא להגיה: ת"ר^{*} ק"ש מכחבה דברי רבנן וכח"א בכל לשון מ"ט דרבנן אמר
קראי והיו בחיוין יהו ורבנן מאין טעם יהו אמר קראי שמע בכל לשון שאהה
שמען ולרבנן נמי הא כתיב שמע יהוא מבער* ורבנן סביר יהי
כמן דאמר לא השמע לאונו יצא ולרבנן נמי הא כתיב והוא קראי למפרע
רבי שלא יקרא למפרע מנא ליה נפקא ליה מדברים הדברים ורבנן דברים הרורים לא וירוש
למיינרא דסביר רבי דבל החוויה כולה בכל לשון נאמנה דאי סלא דעך בלשון הקודש נאמרה
והו דכתיב והחמא למה לי איזטיריך משפט דכתיב שמע למירא דסביר רבן דבל החוויה כולה בלשון
הקדוש נאמנה דאי סלא רעדך בכל לשון נאמנה שמע דכתיב ורבנן למה לי איזטיריך משפט דכתיב
והו: ת"ר והוא שלא יקרא למפרע הרבנים על לבך יכול תהא כל הפרשה צירכה כוונה תלמוד לומר
האלה עד כאן צירכה כוונה מכאן ואילך אין צירכה כוונה דברי ר' אליעזר אל רבנן דרי זה אמר
הא כתיב על לבכם לדברם הווה בדרבי

תורת כתיב וה"ק רחמנא אמרו בניבו תורה כי חמי רלנרט בטו: ת"ד
שמען ישיאל ה' אלחינו ה' אחד י"ד כאן צירכה כוונת הלב דברי ר' אמר
רבא הלכה בר' תניא סמכובס אמר כל המאיר באחד מרביבין לו ממי
וישנותיו אמר רב אהא בר יעקב ובידית^{*} אמר רב אשיש זבלבד שלא יחותוף
בחית' ר' רימית זהה יתיב קמיה ר' [ח'יא בר אבא] חוויה דזה מאיר
טובא אל' יכין דאמילחתה לעמלה ולמטה ולארבע רוחות השמיםתו לא
צירכה:

היה קורא בהתורה והגען ומין המקרא אם
כוון לבו יצא בפרקם שואל מפני
הכבד ומישיב ובאמצע שואל מפני דיראה
ומישיב דברי ר' מאיר ר' תורה אומר ב'אמצע
שואל מפני הייראה ומישיב מפני הבהיר ובפרקם שואל מפני הבהיר ומישיב
שלום לכל אדם אליו בין הפרקם בין ברכה ראשונה לשניה בין שנייה
לשמען בין שמען בינו והזה אם שמען ליאמר בין ויאמר
לאמת ויציב ר' תורה אומר בין לאמת ויציב לא יפסיק אמר ר' הוישע
בן קרחת^{*} למתה קדמתה פרשות שמען לוויה אם שמען כל עלי עלי^ב
מלכות שנים תחללה ואדרך מקבל עלי עלי משפט והזה אם שמען ליאמר
שהזה אם שמען נהוג בין ביום ובין בללה יוזמא אין נהוג אלא ביום בלבד:
גמ' ש"ט ממצות צירכות כוונה מאין כוון לבו לקורת לקוות והוא קרי
בקרא להגיה: ת"ר^{*} ק"ש מכחבה דברי רבנן וכח"א בכל לשון מ"ט דרבנן אמר
קראי והיו בחיוין יהו ורבנן מאין טעם יהו אמר קראי שמע בכל לשון שאהה
שמען ולרבנן נמי הא כתיב שמע יהוא מבער* ורבנן סביר יהי
כמן דאמר לא השמע לאונו יצא ולרבנן נמי הא כתיב והוא קראי למפרע
רבי שלא יקרא למפרע מנא ליה נפקא ליה מדברים הדברים ורבנן דברים הרורים לא וירוש
למיינרא דסביר רבי דבל החוויה כולה בכל לשון נאמנה דאי סלא דעך בלשון הקודש נאמרה
והו דכתיב והחמא למה לי איזטיריך משפט דכתיב שמע למירא דסביר רבן דבל החוויה כולה בלשון
הקדוש נאמנה דאי סלא רעדך בכל לשון נאמנה שמע דכתיב ורבנן למה לי איזטיריך משפט דכתיב
והו: ת"ר והוא שלא יקרא למפרע הרבנים על לבך יכול תהא כל הפרשה צירכה כוונה תלמוד לומר
האלה עד כאן צירכה כוונה מכאן ואילך אין צירכה כוונה דברי ר' אליעזר אל רבנן דרי זה אמר
הא כתיב על לבכם לדברם הווה בדרבי

תורת כתיב וה"ק רחמנא אמרו בניבו תורה כי חמי רלנרט בטו: ת"ד
שמען ישיאל ה' אלחינו ה' אחד י"ד כאן צירכה כוונת הלב דברי ר' אמר
רבא הלכה בר' תניא סמכובס אמר כל המאיר באחד מרביבין לו ממי
וישנותיו אמר רב אהא בר יעקב ובידית^{*} אמר רב אשיש זבלבד שלא יחותוף
בחית' ר' רימית זהה יתיב קמיה ר' [ח'יא בר אבא] חוויה דזה מאיר
טובא אל' יכין דאמילחתה לעמלה ולמטה ולארבע רוחות השמיםתו לא
צירכה:

ה'ז ח' י' י' י' י' י'

הלוות קריאת שמע סימן ס' ה' כהה ה

הנקרא את שמע ולא (יא) בון לבו בפסקוק ראשוני שהוא ישראלי לא יצא ידי חובתו.
והשאר אם לא בון לבו, אפילו היה קורא בתורה (יב) או מאייה הפרשיות האלו בועنة
קריאת שמע, יצא, והוא שבען לבו בפסקוק (ט) ראשוני:

משנה ברורה

בספריהם, עין בתיירארם בכל כה וברוך-תמים הלוות
קריאת שמע ובמעשיה ר' ב (יא) בון לבו. בונה זו
האמורה כאן אגנו הפנייה האמוריה בפסנ"ר ד' רשם הוא
הפניה לצאת ידי חובה מזנה, זה בענין לכל הפרשיות כמו
שבטב קרייטק^{*} א' ברא-שר-השנה ושיתה מקבצת בברוכות),
מה שאין בונה זו והוא להתקבון ולשום על בנו מה שהוא
אומר, ולכך הוא לעופבא רק בפסקוק ראשוני, שיש בו ערך
בקלה על מלכות שמים ואחרותו יתקברך. (ט) ויש אומרים
שאכלו בונה לצאת הוא לעופבא רק בפסקוק ראשוני:
(יב) או מאייה. (ו) והוא שקורא בהקלקה:

אוכף כוחים, ע, ז

*ת"ר כיצד הוא כורcin את שמע אומרים שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ולא הוא מפסיק דברי רב נאים רבי יהודה אומר מפסיקין
הו אלא שלא היו אמורים בדור שם כבוד מלכות לעולם ועד ייאן מא' טעמא אמרין ליה בברבריש' שמעון בן *לטיש רשב' לי' קרא יעקב אל בנו ויאמר האספו ואגורה לכם בקש יעקב לגלה לבני קוז הימן ונחלקה מבנו שכינה אמר שבאו דם ושלום יש במטות פסול כאברהם שיצא מבנו יטהאל ואבי יצחק שיצא מבנו עשו אמר לו לבני שטע ישראל ה' אלהינו ה' אחד אמרו בשםך לאחד אלא אחד כך אין בלבנו אלא אחד באויה שעשה פחה יעקב אבינו אמר בדור שם כבוד מלכותו לעולם ועד אמר רבן חמי נעבד נאמרו לא אמר משה רבינו לא נאמרו רבי אמר יעקב התקינו שהויה אמורים אותו בחשאי אמר רבי יצחק אמר רבי אמר משל לבת מלך שהרייה צקי קרייה אם האמר ייש לה גנאי לא תאמיר שלה צער תחזרלו עבדיה להביה (ט) בחשאי אמר רבי התקינו שהו
אמורים אותו בקהל שם מפני חרומות המכין ובנהרדעא דיליכא מנין עד השתא אמר לה בחשאי : *תנו רבנן ששה דברים עשו אנשי ירושה שלשה ברצין ובכמים ושלשה שלא ברצין הרים ואלו ברצין הרים מרכיבין דקלם כל הימים וכורcin את שמע וקוצרין לפני העומר ואלו שלא ברצין הרים גודשין לפני העומר ופורצין פרצות בננותיהם וימים טובים ומהירות גמויות של הקדרש של חרוב ושל שכמה דברי רב מאר אמר לו רבי יהודה אם ברצין הרים הם היועשים יהו כל אדם שעשין בן אלא אלו ואלו שלא ברצין הרים הם עשיין על שלשה מיזו בידם ועל שלשה לא מיזו בידם ואלו שלא מיזו בידם מרכיבין דקלם כל הרים וכורcin את שמע וקוצרין גודשין לפני העומר ואלו שמייחו בידם מחרין גמויות של הקדרש של חרוב ושל שכמה פורצין פרצות בננותיהם פורדים להאכל נשר לעוניים בשבותיהם וימים טובים בשני צורת נוהני פיאה לירק ומיזו בידם הרים וסביר רבי יוזדה קזירה שלא ברצין הרים היא *וחתן אנשי ירושה קוצרין לפני העומר ברצין הרים גודשין לפני העומר שלא ברצין הרים ולא מיזו בידם הרים

משירין ציון / לאה גולדברג

האם זע ענבל זהכ ברקייע עליון?
הנטף אגאל טל
על צמראת הברוש האכע?
שירו לנו משירין ציון!
איך נשיר שר ציון על אדמת ציון
ונעוד לא התחלנו לשמע?